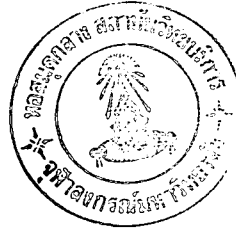

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในการพัฒนาประเทศนอกเหนือจากการพัฒนาทางด้านการบริหาร การปกครอง เศรษฐกิจและสังคมแล้ว การพัฒนาทางด้านการศึกษาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีรัฐจำเป็นต้องให้ความสนใจ เพราะการพัฒนาทางด้านการศึกษาเป็นการผลิตกำลังคนทุกระดับชั้นใหม่ที่มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของประเทศ โดยเฉพาะการผลิตกำลังคนในระดับอุดมศึกษาเป็นระดับที่ผลิตกำลังคนที่มีความรู้และวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งจะเป็นบุคลากรสำคัญในการช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่ารัฐจะได้ตระหนักถึงความสำคัญของการให้การศึกษาระดับอุดมศึกษา และได้เร่งรัดพัฒนาการศึกษาในระดับนี้เป็นอย่างมากแล้วก็ตามก็ยังไม่สามารถขยายการผลิตได้มากตามความต้องการของสังคม ซึ่งเนื่องมาจากการที่สังคมให้การยอมรับต่อบุคคลที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างมาก ทำให้คนต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้นทุกปี และปัญหาทางด้านรัฐเอง อาทิ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณภาพดี ปัญหาการขาดแคลนเงินทุน ซึ่งปัญหาการขาดแคลนเงินทุนนี้นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญ เพราะการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการลงทุนสูง แดงงบประมาณจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถผลิตกำลังคนใหม่ปริมาณและคุณภาพตรงตามความต้องการได้ ถึงแม้จะเห็นได้จากจำนวนผู้สมัครสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สอบเข้าไม่ได้มีเป็นจำนวนมากเพิ่มขึ้นทุกปี รัฐจึงเห็นสมควรส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยมีรัฐทำหน้าที่ควบคุมให้เอกชนจัดการศึกษาให้ไปตามมาตรฐานเท่าเทียมกับของรัฐ

ในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ถึงแม้รัฐจะให้การส่งเสริมก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงการใช้จ่ายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้วจะพบว่า ใ้มาจากการจัดหา รายได้อีกด้วยตนเองโดยมิได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐแต่อย่างใด รายได้ที่สำคัญของสถาบันอุมศึกษาเอกชนได้แก่ อัตราค่าหน่วยกิต และค่าบำรุงการศึกษา ฉะนั้น ในการใช้เงินทุนซึ่งไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายเป็นค่าดำเนินการหรือค่าลงทุน ย่อมจำเป็นต้องพิจารณาใช้อย่างประหยัด และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะได้มีการวิเคราะห์ถึงการใช้เงินทุนในรูปของต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัว เพื่อจะได้ทราบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องรับภาระในการผลิตนักศึกษา 1 คนในเวลา 1 ปีเป็นจำนวนเท่าใด เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถาบันหรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้ในการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้เงินทุนในการลงทุนทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ในการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัวของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนี้ ไม่สามารถจะทำการวิจัยได้ทุกสถาบันด้วยข้อจำกัดบางประการ อาทิ ข้อจำกัดทางด้านกำลังคน ข้อจำกัดด้านเวลาในการทำวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้วิจัยเพียงแห่งเดียวคือวิทยาลัยการค้า เพราะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่กำหนดอัตราค่าหน่วยกิตซึ่งเป็นรายได้หลักในระดั้บค่าเมื่อเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งหมด และเป็นวิทยาลัยที่ไ้มาครฐานตามข้อกำหนดของทบวงมหาวิทยาลัย รวมทั้งยังไม่เคยมีการวิเคราะห์ถึงต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัวมาก่อน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัวของวิทยาลัยการค้า
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัวระหว่างวิทยาลัยการค้า ซึ่งเป็นวิทยาลัยเอกชน กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อทราบถึงองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัวของสถาบันอุมศึกษาของเอกชนกับของรัฐต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้สำรวจเฉพาะค่าใช้จ่ายที่วิทยาลัยจ่ายให้กับนักศึกษาในปีการศึกษา 2522 - 2524 ซึ่งค่าใช้จ่ายจริงดังกล่าวจำแนกออกเป็น

1. ต้นทุนค่าเนื้องาน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเป็นประจำในการดำเนินงาน ได้แก่ ค่าเงินเคียน ค่าลกจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ ค่าเงินอุดหนุนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ค่าใช้จ่ายแต่ละหมวดนี้ยังจำแนกออกเป็น 2 ส่วนคือ
 - 1.1 ต้นทุนแผนงานผลิตภัณฑ์
 - 1.2 ต้นทุนแผนงานบริหารทั่วไป
2. ต้นทุนค่านทรัพย์สิน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ถาวร ได้แก่ ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
3. ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหานักศึกษาเต็มเวลาถือว่านักศึกษาในวิทยาลัยการ ค่าทุกคนลงทะเบียนเรียนโดยเฉลี่ยปีการศึกษาละ 34 หน่วยกิต
4. ในการศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัวระหว่างวิทยาลัยการกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นการเปรียบเทียบเฉพาะสาขาสังคมศาสตร์เท่านั้น โดยวิทยาลัยการฯ สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิชาการบัญชี และคณะวิทยาศาสตร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะรัฐศาสตร์

ขอตกลงเบื้องต้น

1. เนื่องจากปีงบประมาณ ของวิทยาลัยการฯคาบเกี่ยวกับปีการศึกษา กล่าวคือ ช่วงปีงบประมาณเป็นช่วงตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม ถึงวันที่ 30 เมษายน ของปีถัดไป และช่วงปีการศึกษาเป็นช่วงตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน ถึง 30 พฤษภาคม ของปีถัดไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าปีงบประมาณกับปีการศึกษาอยู่ในช่วงใกล้เคียงกัน พออนุโลมให้เป็นช่วงเวลาเดียวกันได้ เพราะฉะนั้นการวิจัยนี้จึงให้ถือว่าค่าใช้จ่ายของปีงบประมาณ 2522-2524 เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของปีการศึกษา 2522 - 2524

2. ทุนดำเนินงานบริหารทั่วไป ถือเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษาแต่ละคน
เท่ากัน
3. ทุนค่าน้ำพัสลิน ถือเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษาแต่ละคนเท่ากัน
4. นักศึกษาทุกคนได้รับประโยชน์จากสถาบันเท่าเทียมกัน
5. ในการศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัวในสาขาสังคมศาสตร์
ระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับวิทยาลัยการศา เป็นการศึกษาเปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2522
เท่านั้น และเปรียบเทียบเฉพาะต้นทุนค่าเนิกรายหัวในปีงบประมาณ 2522 - 2524
โดยข้อมูลต้นทุนรายหัวของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จากการวิเคราะห์ของกองแผนงาน
สำนักงานอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอจำกัดบางประการของการวิจัย

1. ทุนหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้างของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สาขาสังคมศาสตร์ กองแผนงานสำนักงานอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คิดเฉพาะ
เท่าที่ปรากฏในปีงบประมาณ 2522 โดยไม่ได้คิดรวมถึงค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างที่
ได้มาในช่วงก่อนปีงบประมาณ 2522
2. ในทางปฏิบัติของวิทยาลัยการศา ทุนในหมวดค่าสาธารณูปโภค และเงิน-
อุดหนุน จ่ายโดยสำนักงานอธิการบดีวิทยาลัย จึงไม่ถือเป็นต้นทุนของคณะวิชาโดยตรง ดังนั้น
ต้นทุนทั้ง 2 หมวดนี้ จึงจัดเป็นต้นทุนดำเนินงานบริหารทั่วไป
3. ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาเพื่อประกอบการวิจัยบางส่วน ต้องสำรวจจากเอกสาร
ที่เป็นแหล่งข้อมูลแบบทุติยภูมิ เช่น จำนวนนักศึกษาจริงของวิทยาลัยการศา จำนวนและคุณวุฒิ
ของอาจารย์ประจำวิทยาลัยการศา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาสังคมศาสตร์ เป็นต้น

วิธีการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 ข้อมูลค่าน้ำพัสลิน รวบรวมจากเอกสารใบสำคัญจ่ายและสมุดบัญชี
ค่าใช้จ่ายประจำปีการศึกษา 2522, 2523 และ 2524 จากแผนกบัญชี วิทยาลัยการศา

1.2 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาในคณะวิชาต่าง ๆ ประจำปีการศึกษา 2522, 2523 และ 2524 จากแผนทะเบียนและการสอบไล่ วิทยาลัยการศา

1.3 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนรายวิชา และวิชาที่เปิดสอนในแต่ละภาคปีการศึกษา 2522, 2523 และ 2524 จากแผนทะเบียนและการสอบไล่ และระเบียบการและหลักสูตรการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2522, 2523 และ 2524

1.4 ข้อมูลค่าใช้จ่ายรายนิสิตในส่วนที่มหาวิทยาลัยจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินนอกงบประมาณแผ่นดิน จากกองแผนงานสำนักงานอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัวของวิทยาลัยการศา

2.1 ต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัว ได้จากผลรวมของต้นทุนค่าเนิการรายหัว และต้นทุนค่านทรพัสสินรายหัว

2.2 ต้นทุนค่าเนิการรายหัว ได้จากผลรวมของต้นทุนแผนงานผลิตบัณฑิตรายหัว และต้นทุนแผนงานบริหารทั่วไปรายหัว

$$(ก) \text{ ต้นทุนแผนงานผลิตบัณฑิตรายหัว} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายจริงแผนงานผลิตบัณฑิตของคณะวิชา}}{\text{จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา}}$$

โดยที่

$$\text{จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา} = \frac{\text{จำนวนหน่วยกิตนักศึกษา}}{34}$$

ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีลงทะเบียนเรียนเฉลี่ยปีการศึกษาละ 36 หน่วยกิต สำหรับวิทยาลัยการศา นักศึกษาลงทะเบียนเรียนโดยเฉลี่ย 34 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา ในการวิจัยนี้จึงใช้ 34 หน่วยกิตเป็นตัวเลขจำนวนหน่วยกิตนักศึกษาแทน

$$(ข) \text{ ต้นทุนแผนงานบริหารทั่วไปรายหัว} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายจริงงานบริหารทั่วไปแต่ละปีการศึกษา}}{\text{จำนวนนักศึกษาจริงทั้งหมดแต่ละปีการศึกษา}}$$

ค่าใช้จ่ายงานบริหารทั่วไป คิดเฉลี่ยจากจำนวนนักศึกษาจริงทั้งหมด เพราะถือว่างานบริหารทั่วไปเป็นงานบริหารที่ให้บริการแก่นักศึกษาที่มีอยู่จริงทั้งหมด และนักศึกษาทุกคนได้รับบริการเท่ากัน

2.3 ต้นทุนค่าน้ำประปาสำหรับวิทยุ โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียงในรูปค่าเช่ารายปี ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้¹

$$(ก) \quad R = \frac{c \cdot r}{(1 + r)^t - 1} + c \cdot r$$

โดยที่ R = ประมาณการค่าเช่ารายปี

c = ราคาทุนของสินทรัพย์

r = อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด

t = อายุการใช้งานของสินทรัพย์

$$(ข) \quad \text{ต้นทุนค่าน้ำประปาสำหรับวิทยุ} = \frac{R}{\text{จำนวนนักศึกษาจริงทั้งหมด}}$$

ข้อสังเกต ต้นทุนค่าน้ำประปาสำหรับวิทยุที่ได้จากการใช้สูตรนี้ คำนึงถึงค่าเสียโอกาสของเงินลงทุนด้วย จึงเป็นต้นทุนที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปใช้เพื่อการตัดสินใจแก่ต้นทุนรายหัวที่ได้มานี้จะคลาดเคลื่อนจากตัวเลขจริงทางการบัญชี

3. การศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัวระหว่างวิทยาลัยการค้า ซึ่งเป็นวิทยาลัยเอกชน กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

จากการศึกษาถึงต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัวของวิทยาลัยการค้า ทำให้ทราบว่าวิทยาลัยได้มีการลงทุนทางด้านการศึกษาให้กับนักศึกษาหนึ่งคนในเวลาหนึ่งปีเป็นจำนวนเท่าใด เพื่อประโยชน์ในการกำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้

¹ Mark Blaug, The rate of return on investment in education in Thailand (Bangkok : The National Education Council, 1971), p.4-2.

การศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัวระหว่างวิทยาลัยการค่างซึ่งเป็นวิทยาลัย-
เอกชน กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ทำให้
ได้ทราบถึงข้อแตกต่างระหว่างการลงทุนทางการศึกษาของรัฐกับเอกชน ซึ่งเป็นข้อมูล
ส่วนหนึ่งที่ใช้เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทั้งของรัฐและเอกชน ใช้ประโยชน์ในการ
แก้ไขปรับปรุงการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอีกด้วย

ค่าจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ต้นทุนการผลิตนักศึกษารายหัว	หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่วิทยาลัยต้องจ่ายให้กับนักศึกษา 1 คน ในเวลา 1 ปีการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนค่าเนิ่นการ- รายหัว และต้นทุนค่าน้ำพัสลินรายหัว
ต้นทุนค่าเนิ่นการ	หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเป็นประจำในการดำเนินงานเพื่อ การผลิตบัณฑิต และการบริหารงานทั่วไป ซึ่งจำแนกออกเป็น
เงินเดือน	หมายถึง เงินที่วิทยาลัยจ่ายให้พนักงานทุกประเภทเป็น รายเดือน โดยมีอัตรากำหนดไว้แน่นอนและรวมตลอดถึงเงิน เพิ่มที่จ่ายควบกับเงินเดือน ซึ่งได้แก่ ค่าครองชีพฝ่ายวิชาการ และค่าครองชีพฝ่ายบริหาร
ค่าจ้างชั่วคราว	หมายถึง เงินที่วิทยาลัยจ่ายให้พนักงานที่อยู่ในช่วงทดลอง ปฏิบัติงานเป็นรายเดือน โดยมีอัตรากำหนดไว้แน่นอน รวม ตลอดถึงเงินเพิ่มที่จ่ายควบกับค่าจ้างชั่วคราวด้วย ซึ่งได้แก่ เงินเดือนและค่าครองชีพ-ลูกจ้างชั่วคราว
ค่าตอบแทน	หมายถึง เงินที่จ่ายตอบแทนให้แก่ผู้ปฏิบัติงานให้วิทยาลัย อาทิ ค่าสอนอาจารย์พิเศษ เงินสมนาคุณคุณวุฒิ ค่าเบี้ยประชุม ค่าตรวจข้อสอบไล่ ค่าที่พักอาจารย์ชาวต่างประเทศ

ค่าใช้จ่าย

หมายถึง เงินที่จ่ายเกี่ยวกับการรับรองและพิธีการ และ
ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติงานที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่าย
หมวดอื่น ๆ อาทิ ค่ารับรอง ค่านํ้ามันรถยนต์ของผู้บริหาร
ค่าพาหนะติดคองงาน ค่าเบี้ยเลี้ยงพิเศษ และค่าล่วงเวลา
ค่าวิจัยตลาด

ค่าสาธารณูปโภค

หมายถึง เงินที่จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการสาธารณูปโภค ได้แก่
ค่าไฟฟ้า ค่านํ้าประปา ค่าไปรษณีย์โทรเลข ค่าโทรศัพท์

ค่าวัสดุ

หมายถึง เงินที่จ่ายเพื่อซื้อสิ่งของซึ่งโดยสภาพย่อมสิ้นเปลือง
เปลี่ยนหรือสลายตัวในระยะเวลาอันสั้น รวมถึงสิ่งของที่ซื้อมา
เพื่อบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมสินทรัพย์ และวัสดุที่มีอายุการใช้
ยืนนาน แต่มีราคาหน่วยหนึ่งหรือซื้อครั้งหนึ่งไม่เกิน 1,000
บาท อาทิ ค่าวัสดุเพื่อการศึกษา ค่าวัสดุบริหาร-ธุรการ
ค่าใช้จ่ายจัดทำคำบรรยาย ค่าซ่อมแซมและบำรุงตกแต่งสถานที่
ค่าซ่อมแซมและรักษาครุภัณฑ์

เงินอุดหนุน

หมายถึง เงินที่จ่ายเพื่อช่วยเหลือ หรือจ่ายเป็นค่าบำรุงแก
องค์การเอกชนนิติบุคคล หรือกิจการอื่นเป็นประโยชน์แก่ชุมชน
และรวมตลอดถึงเงินที่จ่ายอุดหนุนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา
ของวิทยาลัย อาทิ ค่าบำรุงสมาคมวิทยาลัยเอกชน เงินอุดหนุน
กิจการสโมสรนักศึกษา ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกีฬา ค่าใช้จ่าย
เกี่ยวกับงานและพิธีการต่าง ๆ

ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายในรายการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวด
ใดหมวดหนึ่งข้างต้น อาทิ ค่าโฆษณาและเผยแพร่ ค่าธรรมเนียม
และภาษีที่ดินโรงเรือน หนี้สูญ ดอกเบี้ยเงินกู้และดอกเบี้ยเงิน
เบิกเกินบัญชี

ในการวิจัยนี้ได้รวมหมวดเงินเดือนและค่าจ้างชั่วคราวเข้าด้วยกัน และเรียกว่า เงินเดือน และรวมหมวดเงินอุดหนุนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เข้าด้วยกัน และเรียกว่า เงินอุดหนุน

ค่านานาชาติทรัพย์สิน

หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปเพื่อให้ไม่ว่าสิ่งสินทรัพย์ถาวร
ซึ่งจำแนกออกเป็น

ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง หมายถึง ค่าใช้จ่ายเพื่อให้ไม่ว่าสิ่งที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่ติดกับที่ดินและสิ่งก่อสร้าง และค่าใช้จ่าย
ต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการปรับปรุงที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง
ซึ่งมิใช่การซ่อมแซมตามปกติ

ค่าครุภัณฑ์

หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของที่มีอายุการใช้งานยืนนาน
เป็นสิ่งของที่ไม่เสื่อมสลายในระยะเวลาอันสั้นหรือแปรเปลี่ยน
สภาพได้โดยง่าย และมีมูลค่าเกินกว่า 1,000 บาท

ต้นทุนแผนงานผลิตบัณฑิต

หมายถึง ค่าใช้จ่ายดำเนินการที่วิทยาลัยจ่ายให้กับคณะวิชา
โดยตรง อาทิ เงินเดือน ค่าสอนอาจารย์พิเศษ ค่าตรวจข้อ-
สอบได้

ต้นทุนแผนงานบริหารทั่วไป

หมายถึง ค่าใช้จ่ายดำเนินการฝ่ายบริหาร ฝ่ายกิจการนักศึกษา
และฝ่ายสำนักงานอธิการวิทยาลัย

จำนวนหน่วยกิตนักศึกษา

หมายถึง ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน
เรียนในวิชาหนึ่ง กับจำนวนหน่วยกิตของวิชานั้น

นักศึกษาเต็มเวลา

หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน 34 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา

คณะวิชา

หมายถึง หน่วยงานภายในวิทยาลัยการคำต่อไปนี้ คือ
คณะวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิชาการบัญชี คณะวิชาเศรษฐศาสตร์
และคณะวิชามนุษยศาสตร์

สำหรับคณะวิชามนุษยศาสตร์ในช่วงก่อนปีการศึกษา 2523
มีฐานะเป็นแผนกวิชาอิสระภาษาอังกฤษ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาสังคมศาสตร์ หมายถึง คณะต่อไปนี้ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คือ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และ
คณะรัฐศาสตร์

วิทยาลัย

หมายถึง วิทยาลัยการค้า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย